mircea ROTARU

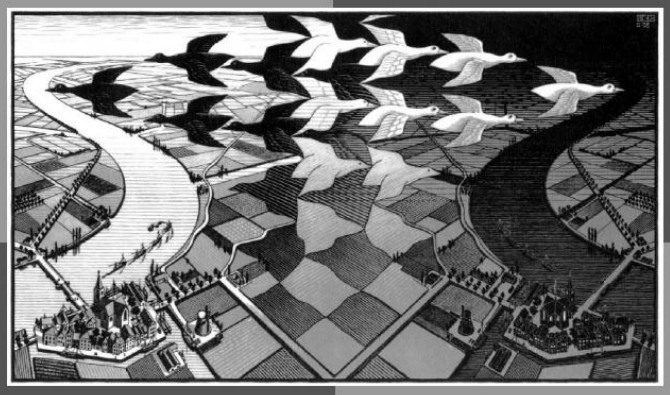

DE LA UN VEAC la altul

Vasiliana '98

9 789731 164687

Mircea Rotaru

DE LA UN VEAC LA ALTUL

Mircea Rotaru

DE LA UN VEAC
LA ALTUL

Vasiliana '98
IAŞI, 2016

Grafica de pe copertă şi interior: *M.C. Escher*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ROTARU, MIRCEA
De la un veac la altul / Mircea Rotaru. - Iaşi: Vasiliana '98, 2016
ISBN 978-973-116-468-7

821.135.1-1

Editura **Vasiliana '98 – acreditată CNCS**
Tel: 0332421250
e-mail: vasi98iasi@gmail.com
www.vasiliana98.ro

Redactor: *Florentin Busuioc*

Apărut 2016
Iaşi - România

VINDECAREA PRIN CEILALȚI

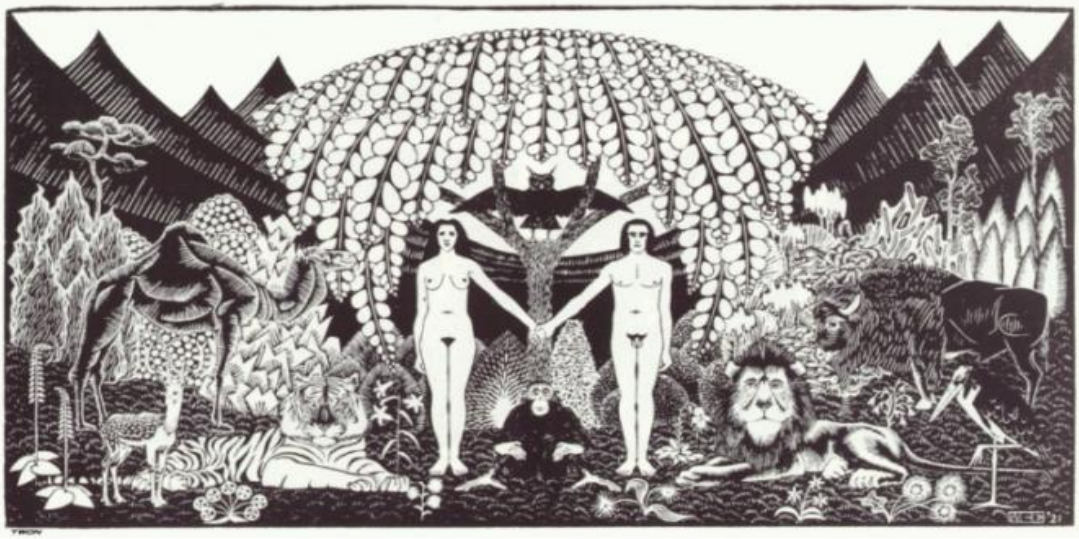

Împăcare

„Ori de trăim, ori de murim,
ai Domnului suntem."
Sf. Ap. Pavel

Ceasul meu e potrivit cu ceasul lumii,
ora mea e potrivită cu a ei;
am iubit cum toți iubesc în lume
am simțit cum au simțit-o ei.

Uneori am vrut să trec hotarul
dinspre cele ce vedeam în sus;
dară calea se arată-n harul
ce coboară-n ceasuri spre apus.

Mai voiam să fac o altă lume,
alte ceasuri, alte ore-n loc.
Trebuie doar să le dau un nume
lumilor ce se perindă-n joc.

Soarta m-a-ntrebat de multe ori
dacă vin sau dacă plec... ce-am hotărât.
Toate se petrec ca în ninsori,
cad din cer pe un pământ bătut.

Ceasul meu e potrivit cu ceasul lumii,
ora mea e potrivită cu a ei;
printre stele doar lumina lunii
peste ceasurile lumii şi-ale ei.

Vindecarea prin ceilalţi

Jumătate din ceea ce sunt e la mine,
jumătatea cealaltă la tine,
în partea de soare, şi lună, şi stele...
Cum să fac să mă vindec de ele?

Tu eşti cel-ce-sunt-nevăzutul,
pe tărâmul de azi-ieri a fost începutul...
De când m-am ivit ca să merg,
cum să fac să m-apropii de-ntreg?

Te întreb şi nu ştiu dacă pot să-mi răspund
în ce parte din mine te găsesc, alergând
ca o mare după valul dintâi, şi apoi
ca un val ce tot vine, şi pleacă prin noi...

Călătorind mă întreb şi mă mir

Mă ivesc într-un septembrie de viață,
mă alătur frunzelor ce trec
într-un soi de cântec ce se-nvață
despre lumea ce s-ascunde-n cerc...

Tot ce ține-i clipa ce-mi revine
pentru că-i mai bine să nu ştiu...
Poate dincolo de rău şi bine
stă o frunză în balansul viu?!

Ştiu că sunt dar simt că pot să trec
dintr-un timp în altul neştiut...
Mă ivesc în sunt dar mă petrec
dintr-o viață-a mea spre ne-nceput?!

Rost divin

Motto:

Sunt clipe în care,
ca un copil cuminte,
merg cu Dumnezeu de mână
în primăvara
ce tocmai stă să vină.
Prin lumea aceasta.

Am coborât cu tine pe pământ
ca să-nțeleg de ce ți-e frică și de ce
pe lângă raiul ce ți-am dat, ai inventat
atâtea lucruri fără niciun rost.

De vei urca cu mine vei vedea,
vei înțelege și vei ști de ce
îți spun să fii cu mine-asemenea
într-o lucrare cu un singur rost.

Orice tu poți să faci și să prefaci,
oricum poți să trăiești și să nu fii.
Doar sensul orelor în care spui sau taci
îți este dat și nu-l știi pe de rost.

Voi coborî cu tine sus pe aer
ca să-nțelegi și să nu-ntrebi de ce.
Să crezi doar, pe pământ și-n cer,
că toate locurile au un unic rost.

Baladă

Frate soare, frate vânt, frate cer, frate pământ,
Să vin la voi sau doar să cânt?

Ne-om duce, ne-om legăna
Viața noastră, nu-i așa?

Ne-om întoarce, ne-om cânta:
De e noapte de e zi,
Fiecare ce-om simți.

Ieri sau azi ce va mai fi?
Despre noi ce s-a mai ști?

Frate soare, frate vânt, frate cer, frate pământ,
Să vin la voi sau doar să cânt?

Ne-om duce, ne-om legăna
Viața noastră, nu-i așa?

Ne-om întoarce, ne-om cânta:
De e noapte de e zi,
Fiecare ce-o simți.

Ieri sau azi ce va mai fi?
Despre noi ce s-a mai ști?

Soră zi, soră lumină, soră noapte, soră lună,
Veniți la mine împreună!

Poetul la judecata de apoi

Poezia lui...
o clipă furată lui Dumnezeu,
ca apoi să le-o dea oamenilor.

Doamne, cum furam cireşe
şi spuneam la spovedanii
c-am furat în mai cireşe
ca apoi să fac metanii!

Doamne, cum furam din ceasuri
nimănui nu mai spuneam
că-ntr-o noapte sau în alta
cât de mult o mai iubeam!

Doamne, cum furam din zile
pe pământul de sub lună,
le duceam apoi în Soare...
Viața scade şi s-adună!

Doamne, ca să fur acuma
să îmi dai copilul care
a furat de-atunci întruna
clipe, zile, nopți şi soare!

Cântec popular pentru iubita mea

Frunză verde, măr rotat,
minunato, minunato!
Aseară te-am aşteptat,
minunato!
Frunză verde măr rotat,
minunato!

Frunză verde, măr rotit,
minunato, minunato!
Aseară tu mi-ai venit,
minunato!
Frunză verde, măr rotit,
minunato!

Frunză verde, măr rodit,
minunato, minunato!
Aseară ne-am şi iubit,
minunato!
Frunză verde, măr rodit,
minunato!

Frunză verde, măr curat,
minunato, minunato!
Aseară ai şi plecat,
minunato!
Frunză verde, măr curat,
minunato!

Frunză verde, măr ce-mi dai,
Minunato, minunato!
Aseară am fost în rai,
minunato!
Frunză verde, măr ce-mi dai,
minunato!

Rugă pentru un loc pe pământ

Când plec de-aici, să laşi în locul meu un cântec,
Dealul cu valea lui să laşi, în zori,
Dealul alean pe care îl urcam la mama-n pântec
Şi îl cobor acum printre ninsori.

Când voi pleca, să laşi în locul meu o stea
În toate ce cu vremea am iubit
Să lumineze ziua, să lumineze noaptea,
Prin trecerea de-acuma ce-n mine s-a-mplinit.

Când voi pleca, să laşi în locul meu o mare
Să-mbrățişeze cerul cu zenit;
Logodna asta e un semn prin care
Nu în zadar în lume am venit.

Prin ochii cerului

Poezia... un chip al nostru în ochii cerului.
Când viața mi-o privesc prin cer
mă înfior, tresar, surâd
și cred
că toate-s bune sus,
acolo doar, în cer.
Iar tot ce trebuie să fac
e doar să cred.

Când viața mă privește pe pământ,
alunec, urc, cobor
și simt
cum toate vin-și-pleacă-în-pământ
ca într-o horă ce învăț
aici s-o simt.

De la un veac la altul

Când viața mi-o privesc din viitor
e ca o naştere
din iarnă-n primăvară...
Cum chiar de ştiu că nu există viitor
îl înviez
în fiecare primăvară.

Când viața mă priveşte din trecut,
atunci dansez, şi cânt
şi mă-nfior
că într-o horă am jucat cum sunt
şi cum o să mai fiu
doar gând sonor.

Eu nu sunt Buddha

Nu pot fi Buddha, dar pot fi
un călător din iarnă-n primăvară
sau lotusul care-şi deschide floarea
pe lacul oglindit în cer
şi pe pământ şi-oriunde ne-am afla
pe drumul dinspre Eu spre Tu.

Între

„Se întoarce pe ramura sa
O floare căzută?
A fost un fluture.”
(haiku)

La tine e noapte
La mine e zi
Et Le Petit Prince melancolique
Contemplă amurgul
De câte ori vrea.
Planeta lui e numai a lui!
Eu trebuie să aştept
Să se facă noapte,
Să se facă zi
Pe această planetă rotitoare...
Doar odată pe noapte
Doar odată pe zi.

Şi asta pentru că
Eu am trăit ca un fluture prins
Între faldurile cortinei;
Nici actor, nici spectator
Nici la tine, nici la mine
... doar între noapte şi zi...
Între clipă şi faţa ei nevăzută.
Şi-apoi am zburat liber
Între marginile timpului
Şi prima floare pe care am întâlnit-o în cale
A fost
Floarea de lună.

De la un veac la altul,
mai precis
de la ics ics la 21

A mai trecut o noapte fără lună,
A mai trecut o zi fără lumină,
A mai trecut un an printre ninsori,
A mai trecut un veac de închisori.

E vremea să ne tragem de sub lună
La un liman de noapte bună,
Să ne-ntâlnim cu îngeri păzitori
Peste ce este şi ce nu e zâmbitori.

Un veac amestecat cu rău şi bine
Şi la vedere şi-n străfund de mine,
Un veac ce s-a golit umplându-l
Ce fără timp şi fără loc plângându-l.

Nu mai încape veac fără lumină
În lumea ce se naşte şi dezbină,
E timpul ca să mergem după soare
Prin tot ce încă-n noi mai doare.

ÎNGERUL DIN VOI

Îngerul din voi

Exist în lumea asta doar prin suflet...
Nu pot să mă-ntrupez şi-aş vrea
Să vă ating pe buze sau pe umblet
Cu buzele din lumea mea...

Pe trupul gol purtați atingerea!

Exist în lumea asta doar prin zbor...
Nu pot să mă închipui şi aş vrea
Să vă ating, în inimi să cobor
Cu inima din lumea mea...

Adânc în inimi este-nchipuirea!

Exist în lumea asta doar prin şoapte...
Nu pot cuvânt să spun şi-aş vrea
Să vă ating pe gânduri sau pe noapte
Cu nopțile din lumea mea...

Prin îngerul din voi vă veți chema!

Prin tine lumea

Mă naşti cu fiece clipă din noaptea
Ivită din stele şi de-acolo mai sus
Sufletul tău mă cuprinde simt asta
De unde mă aflu într-un soi de apus

Mă naşti pentru lumea de sus şi apoi
De trăiesc ori de mor sunt cuprins în iubirea
De aici de acolo din mine din noi
De unde începe duios miluirea

Mă naşti într-o lume trăiesc şi-n cealaltă
Dumnezeu mă află oriunde tu eşti
În inima ta e cuprinderea toată
Ca o mare de sine împlinită prin peşti.

Cântec de lună

Când am plecat din lună, nu ştiam
Că dor de ea-mi va fi aşa de mult.
Din lună am plecat şi doar ştiam
Ea este luna şi eu sunt.

... Nu trece lumea, nu se trec
Cu tine nopţile şi veac...
Mereu, mereu din lună plec
Întoarcerea la tine leac...

În noaptea-n care tu venit-ai
Cu luna-n suflet ca un nimb,
Prin palma mângâind simţit-ai
Cum sufletul ţi-l dau în schimb.

... Nu trece lumea, nu se trec
cu tine nopţile şi veac...
Mereu, mereu din lună plec
Întoarcerea la tine leac...

Cu mâinile uşor şi blând
Mă culegeai din pomul nopții,
Rodirea despre care aflând
Vimit intram în taina sorții.

... Nu trece lumea, nu se trec
Cu tine nopțile şi veac...
Mereu, mereu din lună plec
Întoarcerea la tine leac.

Iubita

Deschide-ți palma să te ningă blând,
Să-ți caute suflarea şi să o treacă-n zbor,
Cum liniştea se trece-n sămânța germinând
Cuprinsul tainei dintr-un semn-fior.

Deschide-ți palma să te ningă greu!

Întoarce-te cu fața spre ningerea din rai,
Lumina lui să te cuprindă lin,
Cum se pătrunde visul de gânduri ce nu ai
În trecerea ascunsă din zbatere-n destin.

Deschide-ți palma să te ningă iar!

Cuprinde-te în clipă şi treci cu ea-n amurg,
Să-ntemeieze noaptea acolo unde nu-s
Nici clipe care trec, nici toate câte curg
Ci toate ce se-nalță-n cuprinderea-de-sus.

Deschide-ți palma să te ningă acum!

Totemul străinului din mine

Privind în mine văd alt chip decât cel din oglindă. Pe acela al cerbului care sunt. Atunci simt că aparţin cuiva. Nu doar întâmplării.

Să fie doar umbra cuiva lăsată pe drumul pe care-l străbat? Pe urma lăsată de cei dinaintea mea!

Sau poate umbra şi urma; acestea două sunt Eu?!

Sunt cerb, iubito, prin păduri alerg
De umbra ta mă sperii şi de-a mea,
De umbrele ce cresc asemenea
Pe urmele acelor care merg.

Iubito, cresc un cerb naiv în mine
Hrănit mereu din umbra mea şi-a ta,
Fără să vreau sau şti că va urma
Ivirea celei ce-a promis că vine.

De la un veac la altul

Sunt cerb, iubito, n-am teamă de nimic,
Regala umbră-mi spune cum să mint
Că iarba creşte doar dintr-un alint
A celei ce-a plecat în frig.

Iubito, cresc un cerb ce-l poți vedea
Doar la apus când toate sunt păreri
Şi-ncet s-adună-n sinele de ieri
Pe urma nopții când apare luna.

Exilat pe pământ

Am venit dintr-o lume ce-nu-are-apoi
La atingerea mâinii uneori mai tresai
Fără aripi rămas dau să zbor şi prin grai
Întâlnirea aceasta ne găseşte doar goi.

Uneori mă îmbrac în visare şi vin
La tine în prag şi de mână plecăm
Spre uitate tărâmuri din noi şi-nserăm
Într-o viaţă sau alta fără-gol-fără-plin.

Să mă-ntorc nu se poate nici rămâne nu pot
Într-o lume rotundă n-avem unde pleca
Şi de vrem să ne naştem şi de vrem înceta
Suntem prinşi în uitarea aceluiaşi tot.

Cântec de pahar

Viața ca un drum ce nu duce niciunde
Viața ca un drum ce se termină prost
Viața rău pavată ce iluzii ascunde
Viața pe de rost.

Viața ca o scară pe ziduri surpate
Viața ca un semn ce-ți apare-n obraz
Viața ca o za între tine şi lume
Viața cal breaz.

Viața ce nu ține de foame sau cald
Viața ce ți-ar fi dac-ai şti să o ai
Viața-n care mă târăsc sau mă scald
Viața iad-rai.

Viața ce o cânt de-nu-este-de-este
Viața ce o duci şi te poartă
Viața ca un fel de poveste
Viața din soartă.

Să fii tu toamnă

Toamna trecerii prin galben
Răsărit-amurgul-toamnă
Trece, curge, rod şi mană
Început-sfârşitul-toamnă.

Toamna unduită-n bolta
Veacului ce se alină
Vântul bate, frunza sună
Risipită ce se-adună.

Toamna fără de hotare
Prag spre toate câte nu-s
Mă învălui şi m-am dus.
Dinspre acum spre tot mai sus.

Toamna ca un ochi cu lacrimi
Lin ce-adoarme în suspin
Pentru toți ce trec şi vin
Toamna dulcelui amin.

Destin

Iarna iernilor venită
Îndelung neostoită
Într-un gol de timp se lasă
N-are cuib şi n-are casă

Iarna iernilor venită
Să cuprindă, să ne prindă
Într-un fulg într-o cădere
Ninsului cuib de tăcere

Iarna iernilor venită
Într-o clipă primenită
Zilele se scad din noapte
Într-un cuib legat din şoapte

Iarna iernilor venită
Sufletelor pomenită
Ca o pace, ca o moarte
Încuibată-n toți şi-n toate

Iarna iernilor venită
În secunda devenită
Fulg de nea topit în palmă
Dispărută calm şi calmă

Mijlocitorul

„Oh Lord, my heart is opening for You
Please come and stay in my heart.“

Prin Soare coboară prin frunze
prin lume
în mâinile mele în mâinile tale
s-adune!

Coboară-cobori
prin ceea ce cânți prin ceea ce zbori
în numele meu în numele tău
cu sfere coboară cu sori
în numele sferei cobori

Din Soare coboară din stele
din noapte
în buzele mele în buzele tale
în șoapte!

Coboară-cobori
din ceea ce cânți din ceea ce zbori
în numele meu în numele tău
cu sfere coboară cu sori
în numele sferei cobori

Cu Soare coboară cu lună
cu toate
cu tine-mpreună cu mine-mpreună
adună!

Coboară-cobori
cu ceea ce cânți cu ceea ce zbori
în numele meu în numele tău
cu sfere coboară cu sori
în numele sferei cobori

Iarna pe pământ în locul unde viețuiesc eu

Motto:

Poezia ... loc de popas
în drumul spre Dumnezeu
Colindă dintr-un loc anume...
locul fiecăruia găsit

Ninge din Ler şi de mai sus de lume
Cuprinde-mă, nu te închide în tăceri,
Fulgii de nea – cuvinte fără urme
Căderea lină a lumilor de ieri.

Ninge din Ler şi de mai sus de noi
În zborul fiecăruia de nea;
Popoarele de fulgi vin blânde şi apoi
Se-ntorc la locul lor din stea.

Ninge din Ler şi de mai sus de gând
Acolo unde toți ne întâlnim cândva,
În pas uşor sau tare alergând,
Spre lumea cu zăpezi asemenea.

Să mergem dinspre nu spre da

Un soi de colindă pentru cele cinci anotimpuri.
Deschide-ți inima
Ca Dumnezeu să privească la iubirea ta!

Să mergem dinspre nu spre da
Să ne luăm destinele cu Noi
În vremea-n care vin prin El, prin Ea
Acum, aici, cu ce trăiesc prin Voi.

Îmi pare că sunt viu că printre Voi exist
În marginea luminii dinspre tată
De Mă primiți în suflet ori în casă
Voi şti că nu sunt Altul, şi nici trist.

Ci Eu cu Tine şi cu lumea-n trei
În inima ființei de la Tată,
Nici limpezi nici copii sau fără pată,
Pe calea fericirii cum o vrei.

Adună clipele trecute şi rămase
Ca pe seminţe ce răsar în tot
Fie c-au nimerit în luturi secetoase
Fie-n pământu-n care spui „da, pot!”

Să mergem dinspre nu spre da
Să trecem zidurile ce se cresc în Noi
Acolo unde sunt şi El, şi Ea
Acum, aici, prin marele apoi.

DE LA UN VEAC LA ALTUL

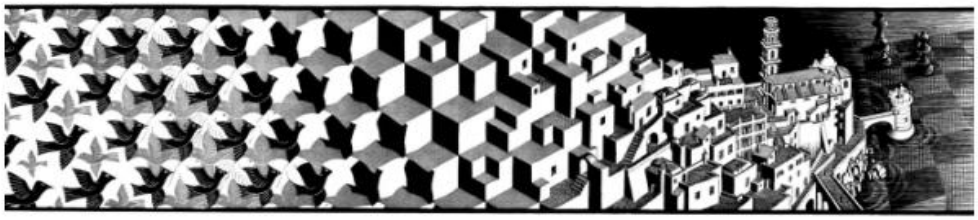

A mai trecut o zi, a mai trecut un ceas

Nu te iubesc acum, eu te-am iubit atunci
când nu aveam nici casă, nici fereastră
şi tremuram
la fiecare atingere de gând.

Nu te iubesc acum, atunci eu te-am iubit
când nu eram niciunde şi fugeam
şi doar prin tine-n lume-de-lume
mă legam.

Nu te iubesc acuma şi nici te voi iubi...
atunci eu te-am iubit când mă loveam
de fiecare vorbă ce venea
să mi te ia.

Şi totuşi mi-ai rămas pe buze şi în ochi
şi-atunci şi-acum, când îmi doresc
să spun ceea ce cânt şi să privesc
ceea ce sunt.

Autobiografia ce începe într-o clipă de vară

Deodată
Inima mi se deschide...
Şi rămân uimit
Cât de multe pot să încapă în ea.

De pildă,
Vara aceasta, de azi,
Şi împreună cu ea
Toate cele cincizeci şi şapte, de ieri.

Nu vara
M-am născut,
Ci primăvara;
Vara... doar urc pe culmea solstiţiului

De unde
Prin ochii clipei contemplu
Trecerea orelor în zbor
Spre vara dintotdeauna.

Ca să iubeşti trebuie să mergi acolo unde încă nu ai iubit pe nimeni

„Cuvintele magice
pot coborî şi luna de pe cer."

Dincolo de zăpezi ne-am întâlnit
despovărați de umbre şi de închipuiri.
Din marginea ființei am pornit
spre înlăuntrul singurei iubiri.

Dincolo de zăpezi călătoream
pe drumul purtător de Noi,
despovărați de tot ce mai eram
dintr-un trecut ce ne-mpărțea în Doi.

Dincolo de zăpezi ne dăruim
ce Unul – este, Celuilalt – a fi.
Clipa de ieri cu Cea de azi o împărțim
şi toate cu zăpezi ce vor veni.

Cântec de inimă păzită

He, hei, dragostea
Las' să vie şi să stea
Cât mi-o bate inima.

popular

Inima mea,
floare de spin păzită de cer pe colină,
floare violet
în brațele soarelui.
Să nu te-apropii de inima mea
decât ca un cântec sau o suflare de vânt.

Inima mea,
floare singură păzită de spin pe câmpie,
ce tresare doar la şoaptele lunii
în urechea nopții.
Să nu te-apropii de inima mea

decât ca un cântec sau o şoaptă de lună.

Inima mea,
floare de spin ce creşte oriunde
liberă, violet ca fusta ţigăncii
trăitoare în dans.
Să nu te-apropii de inima mea
decât ca un cântec sau însăşi ţiganca.

Inima mea,
floare de spin pe marginea drumului.
Dacă treci pe acolo, apleacă-ţi inima ta
Şi-ntâlneşte-mă
ca să te-apropii de inima mea
cu tot ce e-n inima ta... nepăzită.

Căruța cu dragoste

Tractatus de Anima

Țigancă sunt
și m-am născut pe drum, într-o căruță,
în luna mai, pe înserat, sub luna sus ivită,
la margine de noapte și de cer,
când liliacul înflorea și te-mbia
la dragoste,
așa cum mama cu țiganul ei iubeau
cărările câmpiei și pierderea de sine
neștiuți, neînțeleși, necunoscuți, dar liberi
să se întoarcă acolo unde s-au iubit.
Fără teama
că au îmbătrânit, rănit sau răzlețit
unii de alții, ei în de ei, ci doar plecați
dintr-un imperiu ca o roată de căruță
ce se-nvârtește pretutindeni în nopțile de mai
cu soarta mea.

Este şi ea cu noi

Este atâta armonie în jur.
Dacă am şti, dacă am simți câtă armonie
este în jurul nostru, ne-am mişca
încet, cu grijă, liniştit, cu răbdare ca să nu
o tulburăm.
Eu nu ştiu asta. Nu simt asta. Doar presimt.

Eu şi cu cei ce-am fost trecuți prin ani
ne-am adunat la țărmul mării
ca să ne înțelegem, să vorbim
despre ce-am fost,
ce-am fi putut să fim.

Vorbim deodată toți sau chiar țipăm
unii la alții
sau obosiți doar contemplăm
de pe pământ la pacea înserării
ceas cu ceas.

Este şi Ea cu noi şi râde şi dansează,
este din trup, din suflet, reală, şi ne spune
aproape să ne fim, să ne iubim...
Apoi ne ia de mână şi ne trece marea
Val cu val.

Eternidade

Amaliei fadista Rodrigues

„O jeito de ti querer tanto."

Doamne, adu-mă înapoi
împreună cu Amalia!
Şi apoi împreună cu ea
să trecem în eternitate.

Şi ,Doamne, de n-o fi aşa,
ea este eternitatea mea.
Doamne, adu-mă înapoi
împreună cu Amalia!

Oricum, Doamne, cu ea
lumea-i frumoasă; frumoasă-i lumea mea!
O, Doamne, acasă sunt
Împreună cu ea!

Doamne, mai stai cu mine în viață
să mai ascultăm împreună, o dată
și încă o dată,
cântecul ei.

Știi de ce, Doamne, îți cer asta?
Pentru că ea
m-a luat de mână și cântând
m-a adus mai aproape de tine.

Fără tristețe

Eşti atâta de frumoasă!
Eşti atât de „pe gustul meu”!
Eu voi pleca mai devreme în ceruri
şi te voi aştepta în raiul
care a început cu tine
atunci când te-ai arătat sufletului meu
pe o câmpie a lui Buddha,
într-o zi cât un veac,
într-o noapte cât o mie...
Zi şi noapte ție le pun la picioare în dar
să măsori fericirea de copil-ajuns-înțelept
într-o lume rotundă în care
n-avem unde pleca...
Într-o lume rotundă şi clară,
şi dulce, şi-amară!
Eşti atât de „pe gustul meu”!
Eşti atâta de frumoasă!

Fericiri

„Iubeşte şi fă ce vrei!”
Sfântul Augustin

Libertatea?!
Să nu laşi pe nimeni – dar absolut pe nimeni – să te îndepărteze nici cu vorba, nici cu gândul, nici cu fapta de la calea iubirii.

Fericit cel ce m-am trezit din somn şi trăiesc!
Fericit cel ce regăsesc lumea la locul ei!
Fericit cel ce îi simt pe cei din viața mea cu mine!
Fericit cel ce îți mulțumesc pentru asta!

Fericit cel ce-şi duce copilul de mână la şcoală!
Fericit cel ce-nvață încă pe drumul spre şcoală!
Fericit cel ce o ascultă pe bunica spunând:
„Țucu-te, Doamne, ce frumoase sunt toate astăzi!”

Fericit cel ce aude privighetoarea în crâng sau în noapte!
Fericit cel ce vede cum ziua începe-n fereastră!
Fericit cel ce miroase briza mării sau trupul muntelui!
Fericit cel ce se-nfioară la atingerea vântului pe trup!

Fericit cel ce merge oriunde ca să capete astea
Şi încă toate fericirile de dincolo de simțuri!
Fericit cel ce liber este să adune timpul
În clipă de clipă ale ființei de acum!

La început

Am să împart cu voi aici în cer
Chiar necuprinsul din lumina zilei,
Ca să putem umbla în voie
Prin lumile de jos.

Cu voi, cu toți am să împart
Adâncul nopții,
Cum valul cu oceanu-mparte
Adâncul său.

Pe noapte mulți se bat ca s-o împartă
Cu ea te poți ascunde sau fugi
Din zarea lumii ce se uită-n tine
ca-ntr-o fântână.

De la-nceput suntem cuprinşi
în lume, în ocean sau noapte,
Ca-ntr-un deşert nisipul,
Ca într-o stea lumina.

Cu voi începe lumea,
Începe noaptea, ziua,
Şi cele ce putem să le-mpărțim
Într-Una.

Pe urma îngerului păzitor

Îngerul adună-n jurul meu
Aşa cum câinele de turmă
Adună suflete de oi
Pentru Ciobanul de pe urmă.

Stau adunat în văzul Lui
Când merg pe drumul nepăzit
Cu oile din turma mea
Pentru Ciobanul Cel Smerit.

Singurătatea noastră-n doi
Eu-unul – El, El-unul – Eu
Este povara ce-o-mpărțim
Cu oile şi cei ce vin
Pentru Ciobanul Velerim.

Vară indiană

Vara iubirilor întârziate,
Vara trecută-n nostalgii
Ca un cocor ce suspendat pe aer
Îmi face semn că nu mai vii.

Vară de vară te-am iubit aievea
Şi vara asta tot aşa;
Ca o suflare ce se-ntâmplă
Precum că eşti, precum că eşti a mea.

Vara aceasta indiană
E ca un semn, ca un ecou
Iubirilor întârziate
Sub soare vechi, sub soare nou.

Noapte de august cu lună

În acelaşi loc răsare luna,
eu mai sunt aici să o privesc
ca acum şi ca dintotdeauna
îmi răsai în minte, şi trăiesc
într-o necuprinsă alinare
ce o lasă noaptea peste noi;
eu aici, tu dincolo de lună,
veşnicia clipei ce-am trăit în doi.

Dialog fără cuvinte

Motto:

Acest dialog a fost transcris în timp ce gândul meu ajunsese la uşa ta; este vorba despre tine şi Îngerul tău păzitor... şi nu sunteți doi: în timp ce la Buzău, acolo unde, în zilele Paştilor, în adolescența mea şi a lui Isus... înflorea magnolia.

Eu sunt aici
Tu eşti la capătul tăcerii
Ca mugurele-n floare primăvara;
Şi când mă chemi
Eu îți răspund
Şi ne-ntâlnim acolo unde
Timpul trece
Din mugure în floare totdeauna.

Sunt în drum spre tine

Motto:
„Nu m-ai căuta, dacă nu m-ai fi găsit.“

Dumnezeu a creat lumea şi a plecat
La treburile Lui
Cu paradis cu tot...
Şi ne-a lăsat
Aici pe pământ
Să ne descurcăm cum putem.
Şi n-o facem.
Nu ne descurcăm.
Până-ntr-o zi,
În care auzim o bătaie în uşă
Şi ceva în suflet ne spune:
— Sunt aici
De la începutul lumii, în fiecare clipă: Sunt aici.
— Tu ce faci? Tu unde eşti?

Doar te privesc

„The Eye vith wich I see God is the same
Eye with wich God sees me."
Meister Eckhart

Mă strecor printr-o uşă de aer
în camera viselor
şi acolo îl întâlnesc pe...
nimeni altul decât
pe mine;
pe cel care am dorit să fiu şi nu sunt.
— Ce faci? îl întreb uneori
— Bine, îmi răspunde.
— El întotdeauna face bine!
Alteori îl întreb
la fel de liniştit şi resemnat
că sunt altul decât eu.
Îl întreb:
— Ce faci?
— Nimic. Doar te privesc!

CUPRINS

VINDECAREA PRIN CEILALȚI
Împăcare 7
Vindecarea prin ceilalți 9
Călătorind mă întreb și mă mir 10
Rost divin 11
Baladă 13
Poetul la judecata de apoi 15
Cântec popular pentru iubita mea 17
Rugă pentru un loc pe pământ 19
Prin ochii cerului 20
Eu nu sunt Buddha 22
Între 23
De la un veac la altul, mai precis de la ics ics la 21 25

ÎNGERUL DIN VOI
Îngerul din voi 29
Prin tine lumea 30
Cântec de lună 31
Iubita 33
Totemul străinului din mine 34
Exilat pe pământ 36
Cântec de pahar 37
Să fii tu toamnă 38
Destin 39
Mijlocitorul 40

Iarna pe pământ în locul unde viețuiesc eu.....42
Să mergem dinspre nu spre da 43

DE LA UN VEAC LA ALTUL
A mai trecut o zi, a mai trecut un ceas 47
Autobiografia ce începe într-o clipă de vară.....48
Ca să iubești trebuie să mergi acolo unde încă nu ai iubit pe nimeni 49
Cântec de inimă păzită 50
Căruța cu dragoste 52
Este și ea cu noi 53
Eternidade 55
Fără tristețe.....57
Fericiri.....58
La început.....60
Pe urma îngerului păzitor.....61
Vară indiană.....62
Noapte de august cu lună.....63
Dialog fără cuvinte.....64
Sunt în drum spre tine.....65
Doar te privesc.....66

mircea ROTARU

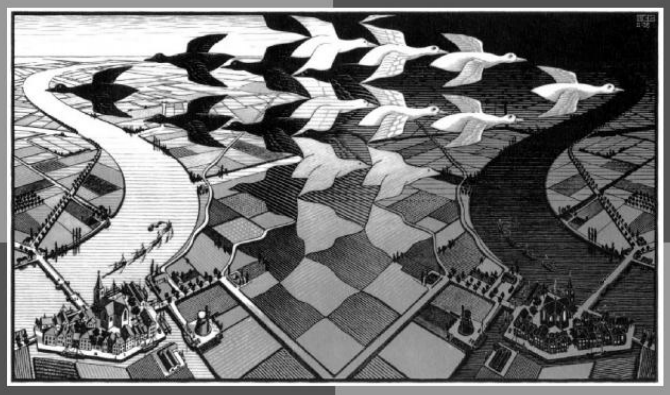

DE LA UN VEAC la altul

Vasiliana '98

9 789731 164687